

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Nicolai Svsii E Societate Iesv Opvscvla Litteraria

Suys, Nicolas

Antverpiae, 1620

XXIII. D. Maria Virgini Aspricolli.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69342](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69342)

ELEGIA XXIII.

D. Mariæ Virgini Aspicolli.

Collis iners, asperq; iugo torpebat acuto,
 Quæ prope semianimes Demera voluit aquas.
 Liber & alma Ceres, fugiebat inhospita tecta,
 Non Dryadum quercus creuerat apta domus.
 Repebant tremulo per humum virgulta pauore,
 Ad Boreæ primas interitura minas.
 Dum tamen excelsos cali circumambulat orbis
 Nympha mea, & sedes lustrat amica suas,
 Quæq; Arabum casto sudent altaria fumo,
 Quæis Triuiæ cedant templa superba deæ;
 Sichemium flexit oculos: damnataq; flammis
 Virgulta hospitium deligit ipsa suum.
 Hic, ait, hic olim domus & sublimia crescent
 Delubra innumeris prodigiosa modis.
 Austriacum genus, & nostri sanctissima cura,
 Illius Albertus strenuus auctor erit.
 Sic ait, & sacram sibi quercum dedicat vnâ,
 Vna erat, & propè iam mortua quercus erat.
 Sed rediuiua modò Hesperiam peruadit vtramque:
 Aethiopaq; ferax numinis arbor adit.
 Frustula parua sibi Regum decerpere fastus
 Gaudet, & in vultus ligna animare Deæ.
 Sic Maria imperium ac regnum complectitur omne,
 Et medicam toto porrigit orbe manum.
 Ast propriam Sichemi sedem fidamq; locauit,
 Quæq; supra reliquas esserat vna caput.

O nimum nimumq³ potens regina Deorum,
 Obsequitur frenis terra polusq³ tuis.
 Hic sterilis nuper collis, saltusq³ malignus,
 Mitibus effundit germina culta iugis.
 Hic Panacea viret, cuius medicina dolori,
 Dictamnūq³ fibris vellere tela potens.
 Phœbigena, & Phœbus gaudent submittere fasces,
 Pharmaca vbi facili dat mea Virgo manu.
 Illa catenata dissoluit vincula lingue,
 Flexanima rautus vincat vt ora Dea.
 Illa facit, surdus vocum vt commercia norit,
 Atque sibi gratos combibat aure sonos.
 Sopitasq³ faces oculorum suscitāt illa,
 Nocte suā cecus iam caret & tenebris.
 In mortis regnum dominam gerit illa deamq³,
 Et Stygio prædas eripit illa deo.
 Ponere cuncta suo nitat miracula vultu,
 Ilias hæc esset longior Iliade.
 Hic erat Elysiūm, nuper violaria cali
 Hic mihi spirabant, deliciasq³ dabant.
 Presentem licuit quando mihi visere Diuam
 Inq³ sinu Domine condere vota mee.
 Non ita nectareum mel felix sudat Hymettus,
 Quando thymos inter dulce susurrat apis;
 Vt silua hæc quondam vecordibus obsita dumis,
 Sed modo melliflui nectaris imbre madens.
 O mihi si liceat Diuos placare sinistros,
 Meq³ sinant tutâ sidera pace frui:
 Non ego defuncta properabo visere Romæ
 Funus, & egestum vile cadauer humo.

Siche-

*Sichemium molibor iter, Nymphæq; pudicæ
 Perdius & pernox sollicitabo fores.
 Quæ modò Nymphæ meam circumfert vnda carinã,
 Vtq; gemit decumo vortice quassaratis,
 Excelsò de colle vides, ne negligè ventos
 Comprimere, vt placidâ stet mihi fronte salum.*

ELEGIA XXIV.

*Infantiam pueruli IESV in tabula pictam
 contemplatur.*

N*Vper Virginei dum lustro altaria fani,
 Blandè oculos tenuit viua tabella meos.
 Hortus erat Charitumq; domus, Floreq; voluptas,
 Elysium posset qui superare nemus.
 In medium herbofo surgebat cespite cliuus,
 Quem vario ardebat pingere flore venus.
 Hic augusta meæ dominatur gloria Nymphæ,
 Ardua florenti vertice Diua sedet:
 Inq; sinu puer, ille puer, puer aureus ille
 Blanditia sq; matri mille iocosq; facit.
 Vbera dum prensat manibus, dum blandus inhaeret,
 Indicat & iuris solius esse sui,
 Et labra dum labris iungit, fronti q; genisq;
 Osq; suum matris sculpsit in ore suæ,
 Cinnamæamq; comam digitis dum peçtit eburnis,
 Et labyrintho fedulus orbe rotat;
 Aureis vt mater, gemmeis vt ridet ocellis,
 Aurum oculus parum, lucida gemma oculus.*